

Reynoutria japonica

- 1) nazwa polska:
- 2) nazwa łacińska:
- 3) nazwa angielska:

Rdestowiec japoński
Reynoutria japonica Houtt.
Japanese knotweed

fot.: Barbara Tokarska-Guzik

Informacje o gatunku

Naturalnym rejonem występowania rdestowca ostrokończystego jest Azja Wschodnia. Jest przykładem gatunku wprowadzonego celowo przez człowieka już w pierwszej połowie XIX w., ze względu na walory dekoracyjne i użytkowe. W Polsce pierwsze wzmianki o stanowiskach gatunku poza uprawą, pochodzą z drugiej połowy XIX wieku. Odtąd proces zajmowania nowych stanowisk stale postępuje. Rdestowiec ostrokończysty, spośród rdestowców występujących w Polsce, jest gatunkiem najszerzej rozprzestrzenionym. Obecnie największe zagęszczenie stanowisk znajduje się na południu kraju. Źródłem inwazji są przede wszystkim szybko rosnące kłocza oraz pędy o dużej zdolności regeneracji. Nowa roślina może rozwinąć się z fragmentu kłocza o długości 1 cm, o wadze nie przekraczającej 0,7 g, jak też z niewielkiego odcinka pędu zawierającego pojedynczy węzeł, umieszczonego w glebie lub w wodzie. Dyspersja kłoczy wraz z wodą (szczególnie w czasie wezbrań rzek) przyczynia się do rozprzestrzeniania roślin wzdłuż dolin rzecznych. Fragmenty roślin często wskutek niezamierzonych działań ludzi, są zawlekane m.in. wraz z transportem zanieczyszczonej nimi ziemi, która później jest wykorzystywana m.in. podczas prac związanych z umacnianiem brzegów, budową dróg, parkingów czy nawet jako ziemia do ogrodów. Inwazję gatunku ułatwiają jego znaczne rozmiary, wysoki potencjał regeneracyjny i działanie allelopatyczne, szczególnie nadziemnych części roślin. Kolonizuje szczególnie siedliska nadrzeczne (m.in. lasy łęgowe), ruderalne (np. przydroża, nasypy kolejowe, nieużytki miejskie i przemysłowe, parki, cmentarze i ogródki), ale coraz częściej pojawia się na terenach rolniczych. Gatunek negatywnie wpływa na rodzime gatunki roślin m.in. przez ograniczenie dostępu do światła. Uniemożliwia kiełkowanie nasion wielu gatunków rodzimych poprzez tworzenie grubej i wolno rozkładającej się warstwy opadłych liści i łodyg. Wpływa na pulę materii organicznej gleby i wywiera negatywny wpływ na rośliny porastające nieużytki, gdzie obecność gatunku, przez konkurencję, wyklucza i/lub poważnie redukuje pokrycie wielu gatunków innych roślin. W efekcie duże i zwarte łany rdestowca ostrokończystego obniżają różnorodność biologiczną siedlisk naturalnych i półnaturalnych, w tym ekosystemów łęgowych, stanowią zagrożenie dla płazów, gadów, ptaków i ssaków, których podstawowym pożywieniem są m.in. stawonogi.

Mapy występowania gatunku:

- [mapa występowania gatunku w środowisku przyrodniczym w Polsce w Geoserwisie GDOŚ](#)
- [mapa zasięgu gatunku w Polsce \(JPG\)](#)
- [mapa występowania gatunku w krajach Europy \(JPG\)](#)

Dodatkowe informacje:

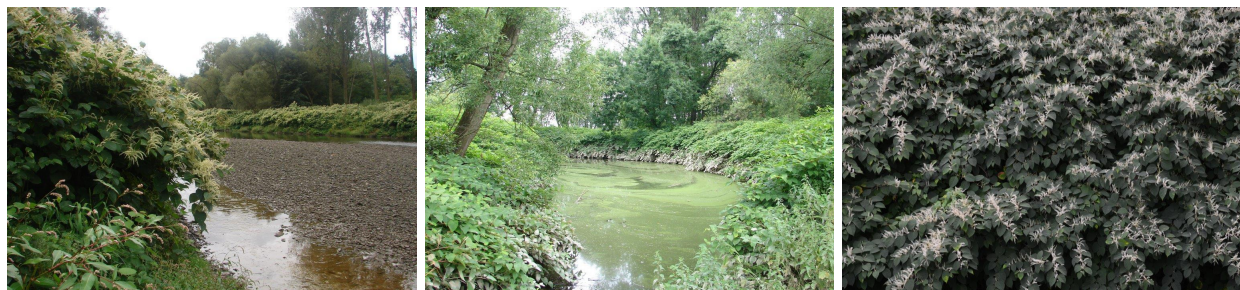
[Karta Informacyjna Gatunku \(PDF\)](#)

[Analiza Stopnia Inwazyjności Gatunku \(PDF\)](#)

[Analiza Stopnia Inwazyjności Gatunku - EN \(PDF\)](#)

[Drogi przenoszenia gatunku](#)

Zobacz galerię zdjęć gatunku

[Wróć do listy inwazyjnych gatunków obcych roślin](#)

Unia Europejska
Fundusz Spójności

